

Sygn. I C 58/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. B.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty wydany w sprawie I Nc 76/15.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 58/16

UZASADNIENIE

Powód – M. B. wniósł przeciwko M. K. pozew o zapłatę kwoty 100.000 zł wraz z odsetkami od dnia 1 września 2014 r. do dnia zapłaty. Na uzasadnienie wskazał, że jest w posiadaniu należycie wypełnionego weksla wystawionego i podpisanego przez pozwaną na kwotę 100.000 zł z klauzulą bez protestu. Pozwana zobowiązała się zapłacić za ten weksel na zlecenie powoda w dniu 31 sierpnia 2016 r. Powód wyjaśnił przy tym, że weksel służył zabezpieczeniu płatności wynikającej z umowy pożyczki zawartej dnia 17 kwietnia 2013 r., na podstawie której powód udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 100.000 zł, a pozwana zobowiązała się zwrócić kwotę pożyczki do dnia 31 sierpnia 2014 r. Zgodnie z § 3 umowy pozwana wręczyła powodowi podpisany przez siebie weksel własny in blanco upoważniając powoda do uzupełnienia weksla o jego brakujące elementy. Pozwana nie zwróciła powodowi w umówionym terminie pożyczonej kwoty, toteż powód uzupełnił weksel o brakujące elementy, zawiadomił pozwaną o uzupełnieniu i wezwał do jego wykupu. Weksel nie został wykupiony do dnia złożenia pozwu.

W sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana – M. K. wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości. Przyznała przy tym, że zawarła z powodem umowę pożyczki na kwotę 100.000 zł. Żądanie powoda jest jednak oczywiście nieuzasadnione, gdyż pozwana zwróciła mu całą kwotę wraz z odsetkami w umówionym terminie. Na dowód pozwana złożyła kserokopię dokumentu podpisanego przez powoda, z którego wynika iż przedmiot pożyczki został mu zwrócony wraz z odsetkami. Pozwana podniosła, że z uwagi na zwrócenie przez pozwaną powodowi

przedmiotu pożyczki pomiędzy stronami nie istnieje obecnie żaden węzeł prawny. Tym samym na dzień wezwania do wykupu weksła jak i w momencie doręczanych pozwanej wezwań do zwrotu przedmiotu pożyczki nie istniało żadne zobowiązanie po stronie pozwanej względem powoda. Dodatkowo M. K. wskazała, że ma obawy i podejrzenia iż wobec stanu psychicznego powoda, który uległ znacznemu pogorszeniu przez okres ostatniego roku, może on nie pamiętać faktu uregulowania wszelkich spraw z pozwaną związanych z wzajemnymi rozliczeniami. Tym samym bezpodstawne wypełnienie weksła było efektem braku świadomości i znaczenia podejmowanych decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 17 kwietnia 2013 r. M. B. jako pożyczkodawca i M. K. jako pożyczkobiorca zawarli umowę pożyczki. Przedmiotem umowy była kwota 100.000 zł. Zgodnie z umową M. K. miała zwrócić M. B. ww kwotę wraz z odsetkami 2% w stosunku miesięcznym w dniu 31 sierpnia 2014 r. pożyczka miała zostać spłacona na wskazany w umowie rachunek bankowy. Datą spłaty pożyczki była zgodnie z umową data uznania rachunku pożyczkodawcy.

(bezsporne, nadto dowód: umowa pożyczki – k. 10)

Na zabezpieczenie spłaty pożyczki pożyczkobiorca podpisał weksel.

(bezsporne, nadto dowód: weksel – k. 9)

Kwota pożyczki nie została uiszczona do dnia wyrokowania.

(dowód: brak dowodu zapłaty)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Podstawą żądania powoda był przepis art. 720 § 1 kc, z którego wynika, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku a biorący zobowiązuje się zwrócić te samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt zawarcia przez strony umowy pożyczki, jej postanowień jak i zabezpieczenia spłaty wekslem in blanco. Jedyne zarzut pozwanej dotyczył wypełnienia weksła niezgodnie z porozumieniem wekslowym z uwagi na fakt wcześniejszej spłaty pożyczki.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie z tą regułą do obowiązków powoda w niniejszym postępowaniu należało wykazanie, że pożyczył pozwanej kwotę żadaną pozwem. Powód złożył na tę okoliczność niekwestionowany co do autentyczności weksel oraz umowę pożyczki. Pozwana ponadto przyznała te okoliczności.

Rolą pozwanej, która podnosiła, że spłaciła pożyczkę było wykazanie dokonania spłaty. Na tę okoliczność pozwana złożyła jedynie kserokopię dokumentu zatytułowanego „spłata pożyczki z dnia 17 kwietnia 2014 r.”, gdzie w punkcie 3. Znalazło się stwierdzenie „otrzymałem zwrot pożyczonych pieniędzy tzn. 124.000 zł (słownie sto dwadzieścia cztery tysiące złotych). Kwotę wraz z odsetkami do rąk pożyczkodawcy M. B..” Dokument nie został potwierdzony za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika pozwanej.

Powód zakwestionował złożony dokument i zażądał okazania jego oryginału w celu oceny autentyczności podpisu powoda.

Zgodnie z art. 253 kpc jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi obowiązana jest te okoliczności udowodnić. Jeżeli jednak

spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać.

Nie ulega wątpliwości w świetle wyżej powołanego przepisu, że pozwana powinna wykazać prawdziwość złożonego dokumentu, tym bardziej, że w aktach znajduje się jedynie kserokopia nie potwierdzona za zgodność. Takiego dowodu nie przeprowadzono, gdyż pomimo wezwania sądu o złożenie oryginału dokumentu pozwana nie przedstawiła tego dowodu.

Wobec bezspornego udzielenia pożyczki pozwanej przez powoda i braku dowodu na zwrot pożyczonej kwoty należało uznać, że roszczenie powoda jest zasadne i na podstawie art. 720 kc, w zw. z art. 253 kpc a contrario i art. 496 kpc należało orzec jak w sentencji.

Na oryginale właściwy podpis.